

Λεπτή η θέση της Εκκλησίας στο συλλαλητήριο κατά της συμφωνίας των Πρεσπών.

/ [Επικαιρότητα](#)

Η αντίδραση της Εκκλησίας - Οι επιστολές - Η διπλωματία και η στρατηγική - Το μέλλον των σχέσεων Εκκλησίας Κράτους.

Θα ξεκινήσουμε από μια φράση του Θεοφιλέστατου Επισκόπου Θεσπιών Συμεών που πρόσφατα από τον πανηγυρίζοντα ναό του Αγίου Μάρκου του Ευγενικού στα Κάτω Πατήσια στο λόγο του τόνισε κάτι φωτισμένο που ταιριάζει απόλυτα στις κρίσιμες στιγμές των ημερών και είναι και επίκαιρο λόγω του συλλαλητηρίου των Πρεσπών που πραγματοποιείται στην Αθήνα.

Είπε λοιπόν ο Θεοφιλέστατος ότι “Η πραγματική ομολογία συνοδεύεται από αίμα, κόπο, θυσία και ξεκινά όταν κάποιος χρειαστεί ακόμα και να μείνει μόνος προκειμένου να υπερασπιστεί την αλήθεια της ζωής του, να πάει κόντρα στο

ρεύμα, να συκοφαντηθεί, να λοιδορηθεί και να περιθωριοποιηθεί. Μια ομολογία που είναι βελούδινη, που εξελίσσεται σε μια φωνασκία σε μια παρέα ή κρύβεται σε μια ανωνυμία του όχλου και καλεί τους άλλους να βγάλουν “το φίδι από την τρύπα”, δεν είναι μια αληθινή ομολογία Χριστού.”

Ο κ. Συμεών, αναφερόμενος στον Άγιο Μάρκο τον Ευγενικό, είπε ότι «δεν ήταν ένας γραφικός διαδηλωτής με πλακάτ, σημαίες και σταυρούς στα χέρια. Σημαία του ήταν η θυσία της καρδιάς του. Σταυρός ήταν η σταυρωμένη του ύπαρξη και η διάθεσή του για την αλήθεια της ορθόδοξης πίστης, για την οποία υπέστη συκοφαντίες, εξορίες και φυλακίσεις».

Ταιριάζει απόλυτα λοιπόν το παραπάνω απόσπασμα της ομιλίας του στους αγώνες των ημερών διότι θυμίζει σε όλους πόσο σημαντικό είναι να αγωνίζεσαι τον καλόν αγώνα με θυσίες και κόπους που θα έχουν τίμημα αν χρειαστεί ακόμη και την ίδια μας την ζωή, το ίδιο μας το αίμα για την καλή μας ομολογία.

Στο συλλαλητήριο της Αθήνας για τη συμφωνία των Πρεσπών βέβαια θα μπορούσε να αναρωτηθεί κανείς αν θα έπρεπε να τηρήσει τον ίδιο τρόπο ομολογίας χωρίς να κρατήσει πλακάτ και σημαίες για να φωνάξει για τα συμφέροντα της Πατρίδας ή αν θα έπρεπε να βγει στους δρόμους ειρηνικά και να διαδηλώσει για τα εθνικά συμφέροντα.

Εδώ λίγο περιπλέκεται το θέμα διότι υπάρχουν απόψεις πολλών ταχυτήτων ακόμη και στην εκκλησία και αυτό το βιώσαμε και πρόσφατα από τις επιστολές των Μακεδόνων Ιεραρχών αλλά και ενός σημαντικού αριθμού Ιεραρχών που συντάχθηκε με την άποψη ότι η συμφωνία των Πρεσπών θίγει τα εθνικά μας συμφέροντα.

Η αλήθεια είναι ότι η εκκλησία αυτή τη στιγμή βρίσκεται σε μια πολύ δύσκολη συγκυρία για να αντιδράσει επίσημα και να εκφράσει τις απόψεις της, διότι έχει πολλά ανοικτά ζητήματα που τρέχουν αυτόν τον καιρό, είναι ήδη σε μειονεκτική θέση λόγω της νομοθεσίας που καταθέτει η κυβέρνηση για την εκκλησιαστική περιουσία αλλά και για την μισθοδοσία του κλήρου και τώρα μπαίνει και η συμφωνία των Πρεσπών η οποία σίγουρα επηρεάζει και το μέλλον της Εκκλησίας όπως φαίνεται ότι θα εξελιχθούν τα πράγματα.

Οι Ιεράρχες που πρόσφατα με επιστολές τους αντέδρασαν για το φλέγον ζήτημα και κάλεσαν και το ποίμνιο να συμμετάσχει δεν θα μιλήσουν στο συλλαλητήριο ούτε θα ανέβουν στην εξέδρα σεβόμενοι προφανώς και την επιθυμία της επίσημης εκκλησίας να κρατηθεί μια πιο χαμηλού προφίλ στάση στο θέμα που μπορεί να δημιουργήσει ρήξη ακόμη και στις σχέσεις Εκκλησίας Κράτους.

Είναι γνωστό όμως ότι στο συλλαλητήριο θα ανέβει στην εξέδρα εκπρόσωπος του

Αγίου Όρους για να απευθύνει χιαιρετισμό αλλά όχι Ιεράρχες αφού θεωρήθηκε αρκετή η αντίδρασή τους μέσω επιστολών.

Άλλωστε οι φωνές στο συλλαλητήριο θα είναι από διαφορετικές κατευθύνσεις γεγονός που θα μπορούσε να δημιουργήσει και πραγματική ρήξη των σχέσεων Εκκλησίας Κράτους, κάτι το οποίο η Εκκλησία θα θέλει να αποφύγει.

Η διπλωματία βέβαια καμιά φορά δεν αναγνωρίζεται ως τέτοια από την ιστορία και υπάρχει πάντα ο κίνδυνος ο λαός και το αποτέλεσμα αυτής της συμφωνίας για τη χώρα να μοιράσει και ευθύνες για όποιο τίμημα σε όσους δεν αντέδρασαν δυναμικά σε ένα τέτοιο εθνικό θέμα.

Παρά τώρα την επικοινωνιακή καταιγίδα της κυβέρνησης το τελευταίο εξάμηνο υπέρ της συμφωνίας, ενισχύθηκε η άποψη ότι είναι ετεροβαρής και εξυπηρετεί περισσότερο τα συμφέροντα της ΠΓΔΜ

Από την «ακτινογραφία» των στοιχείων της έρευνας της MRB που δημοσιεύει το έθνος της Κυριακής σήμερα, και τις Τάσεις Δεκεμβρίου 2018 για τη συμφωνία Ελλάδας-ΠΓΔΜ, προκύπτει ότι ακόμη και στον ΣΥΡΙΖΑ μόνο ένας στους τέσσερις ψηφοφόρους τάσσεται υπέρ της συμφωνίας. Η ανάλυση των στοιχείων είναι αποστομωτική για τα κυβερνητικά στελέχη.

Στο σύνολο της κοινής γνώμης, αρνητικά «βαθμολογεί» τη συμφωνία το 70% και θετικά μόλις το 12%. Ενδιαφέρον παρουσιάζει η προσέγγιση του θέματος ανά ηλικιακή ομάδα, όπου και πάλι το «όχι» υπερτερεί σε συντριπτικά ποσοστά. Είναι μάλιστα εντυπωσιακό το γεγονός ότι στις ηλικίες από 17 έως 24 ετών «όχι» απαντά το 67% και μόλις το 9% συμφωνεί.

Αντίστοιχα μονοψήφιο (9%) είναι το ποσοστό που εγκρίνει τη συμφωνία στις ηλικίες άνω των 65 ετών ενώ αρνητικά απαντά το 76%. Σε κάθε περίπτωση, γυρίζει την πλάτη στη συμφωνία το 68% των ηλικιών από 25 έως 34 ετών, το 67% από 35 έως 44 ετών και το 79% στις ηλικίες 46 έως 64 ετών.

Η απόφαση για κύρωση της συμφωνίας δεν βρίσκει σύμφωνη ούτε την πλειοψηφία των ψηφοφόρων του. Κι αυτό γιατί μόλις το 24% τη βλέπει θετικά ενώ διαφωνεί το 50%.

Στη Νέα Δημοκρατία είναι ξεκάθαρη η εικόνα, με το 88% να την απορρίπτει, ενώ κόντρα στην εκλογική του βάση κινείται ο Σταύρος Θεοδωράκης, καθώς το 65% των ψηφοφόρων του Ποταμιού κρίνει τη συμφωνία αρνητικά και μόλις το 14% θετικά. Στο ΔΗ.ΣΥ. «ναι» λέει το 10% και «όχι» το 74%, ενώ στο ΚΚΕ την απορρίπτει το 62%.

Επίσης, το 74% των ερωτηθέντων εκτιμά ότι η συμφωνία θα δημιουργήσει νέα σοβαρά προβλήματα στο μέλλον (έναντι 69% στην έρευνα του Ιουνίου) ενώ το

67% διαφωνεί με την άποψη ότι με τη συμφωνία αυτή παύει ένα πρόβλημα και η Ελλάδα μπορεί να διεκδικήσει ενεργό ρόλο στο χώρο των Βαλκανίων.

